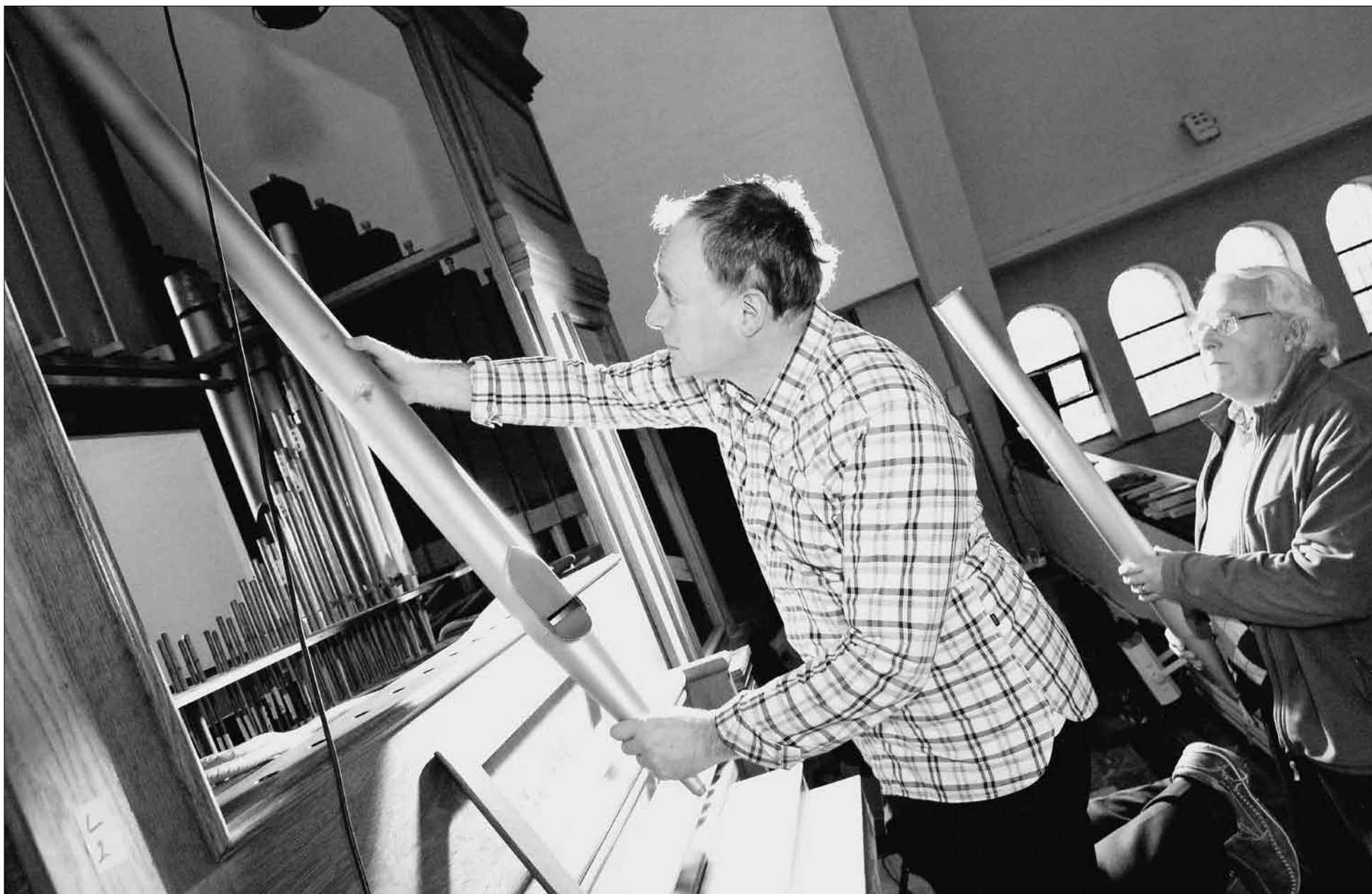

Beeld/spraak

Kristof GHYSELINCK / Jozefien VAN HUFFEL

MEULEBEKE | Een leegstaand gebouw van een psychiatrisch ziekenhuis had een schat in huis: een perfect onderhouden pijporgel. Zestig kilometer verderop liep de kerk elke week vol, maar het doksaal was leeg. Het gevolg laat zich raden: 475 orgelpijpen reisden in een verhuswagen van de instelling Zoete Nood Gods in Lede naar de Sint-Antoniuserk in Meulebeke. De kerkfabriek kreeg het orgel gratis, maar in de heropbouw investeerden vrijwilligers en pastoor wel ontzettend veel tijd en liefde.

Zou het een ietsje beschaafder kunnen?

Thee & Televisie

Marcel VAN NIEUWENBORGH

” In het voorbije jaar vond het televisietoestel met het platte scherm in Vlaanderen voorgoed ingang. De schermen werden ook breder. Alleen de inhoud van wat we te zien kregen, werd allerm minst verbreed. Er stond vaak onveranderlijk quiz & cuisine op het menu. De geschiedenis van de patat was wat onder ‘cultuur’ werd verstaan.

Een Duits mediacriticus merkte onlangs op dat hij de indruk kreeg dat met het bestaan van de flatscreen de programma's vooraf plat geplet moesten worden alvorens ze op het scherm werden opgediend. Indien de Duitse criticus op de Vlaamse openbare omroep de laatste weken vóór nieuwjaar Music for Life zou hebben meegemaakt, zou hij weten wat platte televisie is.

Het was één grote scatalogische woordenvloed die als graffiti ononderbroken op het scherm werd geschreven. Je hoefde geen Freudiaan te zijn om te beseffen dat met het thema bij de kijkers en luisteraars uit het onderbewuste nog andere dingen kwamen opwellen dan louter filantropische gevoelens. Blijkbaar was hier over nagedacht. Wellicht door de lieden die ook de urinoirspot van Sporza hadden bedacht.

En als de Duitse criticus de aflevering van *De pappenheimers* de eerste dag van het nieuwe jaar had kunnen bekijken, zou hij pas geweten hebben tot wat voor vulgariteit men in dit land in staat is.

Televisievermaak voor een goed doel is een bekend recept. Bob Geldof is er ooit aan de Gentse universiteit eredoctor door geworden. Zo'n muzikale actie schenkt de kijker en luisteraar het gevoel dat hij of zij tegemoetkomt aan het leed in de wereld door een plaatje aan te vragen. Zonder daar verder nog te moeten bij nadenken.

Wat met het ingezamelde geld van Music for Life concreet zou gebeuren, bleef uitermate vaag. Geld inzamelen opdat de mensen in Nepal over een toilet zouden beschikken. Ik ben niet zeker of een Nepalees in Leuven, terwijl men enthousiast op het Martelarenplein voor het Glazen Huis stond te juichen, niet de deur tegen zijn neus had gekregen als hij ergens was gaan aanbellen met de vraag of hij even van het toilet gebruik mocht maken. Een beetje zoals Vincent Van Quickenborne (Open VLD), toen die in 1996 met een cameraploeg ging aanbellen aan de privéwoning van Louis Tobback (SP.A).

De 300.000 euro die de Vlaamse Gemeenschap aan Music for Life schonk, had alleszins het voordeel dat de bestemming daarvan al op voorhand vaststond: een ontwikkelingsproject voor sanitaire en hygiënische verbetering in Malawi. Gwendolyn Rutten (Open VLD) had de week daarvoor nog in het parlement staan roepen dat men om te besparen maar de fondsen van ontwikkelingshulp moest schrappen. De 10.000 euro die de winnende ploeg van *De pappenheimers* won, ging dan

weer naar SOS Kinderdorpen. Ook geld van de Vlaamse gemeenschap overigens.

Ik kan me niet voorstellen dat Wouter Beke (CD&V) en Alexander De Croo (Open VLD) vooraf wisten wat hen in *De pappenheimers* te wachten stond. Dat ze zich allerlei onfraaie uitspraken over hun eigen persoon gedwee lieten aanleunen, tot daar toe, maar dat werd gepoogd hen de meest smakeloze toespelingen op de reputatie van hun vrouwelijke collega's te doen beamen, was er ver over. Behoorlijk gênant werd het toen de heren politici eveneens complete onwetendheid dienden te veinzen bij een vraag over een telg van de koninklijke familie.

Je vroeg je af hoe Beke en De Croo jr. ooit konden aanvaarden om zich daartoe te lenen? Ik vermoed dat Bart De Wever (N-VA) wel enige ervaring had door zijn deelname aan vroegere spelletjes bij de schalkaards van Woestijnvis. De Woestijnvossen weten handig de ene politicus tegen de andere uit te spelen. Ze weten drommels goed waar ze mee bezig zijn. Het komt er voor hen op aan om aan te tonen, nog vóór de verhuizing naar VT4, dat „*De pappenheimers* niet zomaar een quiz is”, zoals ze een bevriende krant lieten titelen.

Om het in de taal van De Wever te zeggen: „*Paulo maiora canamus.*” Met andere woorden: als er volgend jaar weer iets als een Music for Life moet komen, zou het dan een toontje hoger kunnen, een ietsje beschaafder? ”